

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5469/2019
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Милена Јефтић, адвокат из ..., против тужених UniCredit bank Србија АД Београд, кога заступа Небојша Радовић, адвокат из ... и ГГ, раније из ..., сада ..., Република ..., ради проглашења недопуштености извршења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2463/19 од 18.06.2019. године, у седници одржаној 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2463/19 од 18.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2463/19 од 18.06.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 984/15 од 01.04.2019. године, усвојен је тужбени захтев и проглашено да је недопуштено извршење које се спроводи пред Основним судом у Руми под бројем Ив 805/14 по предлогу туженог UniCredit bank Србија АД Београд као извршног повериоца против туженог ГГ из ... као извршног дужника на непокретности ближе описане у том делу изреке. Обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка. Обавезан је тужени ГГ да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2463/19 од 18.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер је постојање права трећег лица на предмету извршења, као и постојање правног основа за стицање права својине и савесности приликом стицања чињенично стање сваког конкретног спора које се у свакој парници испитује посебно.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 24.12.2015. године. Вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

С обзиром на то да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

Одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова одговора на ревизију јер ти трошкови нису били ни нужни ни неопходни за одлучивање у овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић